

«Πομπώδεις» υποσχέσεις περί δημοκρατίας

του Νικ. Λ.Γ. Λιναρδάτου

Κατ' εὐθείαν στο θέμα μου· όχι ιδιαίτερος ευχάριστο. Απορώ πού πολλά αυτόνοτητα και όφθαλμοφανή γίνονται αντικείμενο όξείας άμφισθητήσεως. Θα άρχισω με έρωτημα πού με ύφος αυτάρεσκο επαναλαμβάνει «έκ μέρους του Έλληνα πολίτη» ό κ. Γιώργος Α. Παπανδρέου: «...πού πήγαν τά λεφτά, τά 80 δίσ πού φορτώθηκε τά τελευταία χρόνια ό Έλληνας φορολογούμενος;» (δήλωση 4ης Μαΐου).

Ό ίδιος ξέρει τήν απάντηση. Πρώτα πόσα τελευταία χρόνια: Ύστερα είναι άξια παρατηρήσεως ή αϊδημοσύνη τής κυβερνήσεως. Απλό. Από πίνακα του Ύπουργείου Οικονομικών αντίγράφω τά καταβληθέντα τοκοχρεωλύσια τά τελευταία όκτώ χρόνια σε δισεκατομμύρια ευρώ: 2002 28,87· 2003 30,04· 2004 27,79· 2005 30,06· 2006 26,08· 2007 31,92· 2008 37,33. Οι τόκοι του δημόσιου χρέους κατά τά έτη 1999-2008 συμποσούνται σε 94,92 δίσ ευρώ. Από αυτά 47,37 αντιστοιχούν στη διακυβέρνηση ΠΑΣΟΚ (1999-Μάρτιος 2004). Έκει λοιπόν έπηγαν τά 80 δίσ ευρώ. Κληρονομιά από τό ΠΑΣΟΚ. Τό κακό άρχισε από τίς κυβερνήσεις Άνδρέα Παπανδρέου τή δεκαετία 1980. Δάνεια επί δανείων. Τά χρήματα έχρησιμοποιήθηκαν από 'δω κι από 'κει για τήν έξαγορά ψήφων. Ύποκρίνεται λοιπόν τώρα άπορών. Χωμένος από τότε βαθειά στην ύψηλή πολιτική του ΠΑΣΟΚ.

Άλλο. Στην όμιλία του στο London School of Economics τήν 27η Άπριλίου είπε: «Σήμερα δέν ήρθα έδω για νά ξεστομίσω πομπώδεις υποσχέσεις. Ήρθα νά σας πω ότι μπορούμε και πρέπει νά αλλάξουμε τόν κόσμο μας» (δλα τά άποσπάσματα από τόν ιστοχώρο του ΠΑΣΟΚ). Κατά τό Λεξικό τής Κοινής Νεοελληνικής του Ίδρύματος Μανόλη Τριανταφυλλίδη, ΑΠΘ: «Πομπώδης, αυτός πού είναι γεμάτος στόμφο, υπερβολή· πού τόν χαρακτηρίζει κούφια μεγαλοπρέπεια και επίδειξη, ή όποια τιλιωάζει τήν γελοιότητα». Θα αλλάξει τόν κόσμο μας· τήν ανθρωπότητα. Τέτοιες ιδέες πιθανόν νά είχαν ό Μέγας Άλέξανδρος και ό Ναπολέων· ασφαλώς δέ ό Λένιν και ό Στάλιν.

Άλλη φιλοδοξία του είναι «...νά καταστήσω τήν Ελλάδα πρότυπο δημοκρατικής διακυβέρνησης». Μεταξύ άλλων προτείνει: «... Άντί νά διορίζονται οι δικαστές από τό Ύπουργικό συμβούλιο, νά εξετάζονται οι υποψήφιοι για τίς ηγετικές θέσεις του δικαστικού σώματος σε ανοικτή άκρόαση από τή Βουλή. Συνεπώς ή διαφάνεια, οι δημόσιες άκρόασεις πού θα διεξάγουμε θα άποτελέσουν έχέγγυο ότι θα επιλέξουμε τούς καλύτερους πού έχουμε, τά άτομα με τά λευότερα ποινικά μητρώα, τούς πού άνεξάρτητους...». Δέν μπορείς νά μη χαμογελάσεις διαβάζοντας τέτοια περιγραφή. Μόνο ή κίνηση του υποψήφιου προέδρου του Άρειου Πάγου, τήν ώρα πού έξάγει από τόν χαρτοφύλακά του θεωρημένο αντίγραφο του ποινικού του μητρώου, νά τό κραδαίνει προς τήν πλήθουσα Βουλή ώσει λάβαρο θριάμβου αναφωνών: λευκό... Καί μόνο πού τή φαντάζεσαι αυτήν τή σκηνή σε άποζημιώνει για τήν άνία άναγνώσεως τής όμιλίας. Δεύτερη σκέψη: Θα τό επιτρέψει ή Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων; Για υποψήφιους αστυνομικούς κάπου εδιάβασα πώς δέν τό επιτρέπει.

Επί τής ούσίας. Περίπου με τόν προτεινόμενο τρόπο εκλέγεται ό πρόεδρος του «Έθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης» (ΕΣΡ). Έκλογή με αύξημένη πλειοψηφία άπαιτεί συμβιβασμό· λέξη βρώμικη στην ελληνική πολιτική όρολογία. Έτσι καταλήγει νά υπερισχύει ή ψήφος των πού άδίσταχτων. Ή θητεία του διορισμένου επί ΠΑΣΟΚ προέδρου του ΕΣΡ είχε λήξει πρό πολλών μηνών. Δέν είχε εκλεγεί νέος πρόεδρος γιατί διαφωνούσε τό ΠΑΣΟΚ· εκβιάζοντας τή Βουλή. Ή κυβερνητική πλειοψηφία, με τή γνωστή παθητικότητα τής, τελικά υποχώρησε· και άνανεώθηκε ή θητεία του εκλεκτού του ΠΑΣΟΚ. Με προσόν τήν άναποτελεσματικότητα και άνικανότητα, πού είχε επιδείξει κατά τήν πρώτη του θητεία· ή τήν κομματική του νομιμοφροσύνη. Μάρτυρές μου τά βραδυνά δελτία ειδήσεων των όχτώ· ό,τι πού άθλιο. Καί γενικώς άπροσμέτρητη χυδαιότητα. Άπόλυτη περιφρόνηση των νόμων και κάθε δεοντολογίας.

Άν, έξ άλλου, ή εκλογή γίνεται με άπλή πλειοψηφία, τότε είναι θέμα άποκλειστικά πρωθυπουργικής έπιλογής. Σύμφωνα με τό άρθρο 49Α του κανονισμού τής Βουλής για τόν διορισμό ή επαναδιορισμό ή άνανέωση τής θητείας των ανώτατων διευθυντικών στελεχών σαράντα δημόσιων επιχειρήσεων, τραπεζών και όργανισμών κοινής ώφέλειας άπαιτείται ή γνώμη ειδικής κοινοβουλευτικής έπιτροπής. Κατά τά τελευταία είκοσι χρόνια δέν έχει ύπάρξει περίπτωση άπορρίψεως προτεινόμενου κυβερνητικού υποψηφίου· ή υπερψηφισέως του από βουλευτές τής αντιπολιτεύσεως. Άντιθέτως μπορώ νά αναφερθώ σε περίπτωση έπιλογής σε πολύ σημαντική θέση από τό ύπουργικό συμβούλιο άλλου προσώπου από τό προταθέν από τόν πρωθυπουργό. Τό 1991 άνανεώθηκε ή θητεία Έλληνα δικαστή στο Εύρωπαϊκό Δικαστήριο κατόπιν εισηγήσεως ύπουργού· υπό έναν όρο· ό όποιος μάλιστα τελικά δέν έτηρήθηκε εκ μέρους του. Άλλον είχε επιλέξει ό πρωθυπουργός.

Έχει ένδιαφέρον σύγκριση με όσα συμβαίνουν υπό παρόμοιες περιστάσεις σε μία δημοκρατικά κυβερνώμενη χώρα. Ό Άμερικανός πρόεδρος διορίζει τά μέλη του παντοδύναμου Άνώτατου Δικαστηρίου. Τό όποιο στην πραγματικότητα έχρισε τόν Μπούς πρόεδρο τό 2000, χωρίς τούτο νά άμφισθητηθεί· συγκρίνετε με τίς επιθέσεις κατά Σανίδα, για άσύγκριτα πού έπουσιώδες θέμα. «Τή δυνατότητα νά διορίσει πρόωρα μέλος του Άνώτατου Δικαστηρίου θα έχει τίς έπόμενες έβδομάδες ό Άμερικανός πρόεδρος Μπαράκ Όμπάμα» (ειδησεογραφία τής 2ας Μαΐου). Από τήν άλλη πλευρά δύο ύπουργικές έπιλογές του προέδρου άποσύρθηκαν ή άπορρίφθηκαν από τό Κογκρέσο.

Ή κορωνίδα. Κατηγορεί: «...δέν άληθεύει ότι όλοι έχουν έλεύθερη έπιλογή, διότι όρισμένοι άνθρωποι έχουν καλύτερες έπιλογές από άλλους». Ή επιβεβαίωση: «Είμαι τυχερός πού έχω δύο καλούς συμβούλους: τό γιό μου Άνδρέα και τήν κόρη μου Μαργαρίτα, πού φοιτά έδω, στο Λονδίνο...». Άσφαλώς έτσι και ό Άνδρέας σε ένα-δύο χρόνια στο Λονδίνο. Σε λίγες μέρες 91.320 υποψήφιοι θα δώσουν εισαγωγικές εξετάσεις για τά ελληνικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ. «Τό τής πόλεως όλης ήθος όμοιούται τοίς άρχουσιν» (Ισοκράτους προς Νικοκλέα, Βασιλιά τής Σαλαμίνας Κύπρου).